

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, imamo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačati se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se involo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Ljubljanske občinske volitve.

V celi državi so začeli Nemci boj proti Slovanom, boj na življenje in na smrt, ter ga vodijo kruto in surovo. Obzirno ne poznajo nobenih in se ne ustrašijo nobenih sredstev, da si zagotove vladno nad Slovani. Po njihovem mnenju je Nemec rojen za to, da gospodari, Slovan pa za to, da molči in služi Nemcu.

Tudi našo slovensko domovino reklamirajo Nemci zase, tudi to hočejo gospodariti, in sedaj iztezajo svoje roke celo po slovenski Ljubljani in so v izraz tega postavili svoje kandidate za bližajoče se občinske volitve.

Nemcem v Ljubljani se godi tako dobro, da se jim bolje goditi ne more. Ako bi Slovenci v Celju, v Mariboru, v Celovcu, v Gorici, v Trstu itd. živeli v tako prijetnih razmerah, ako bi bilo zanje tako poskrbljeno, kakor je za Nemce v Ljubljani, bi bili veseli in zadovoljni. Nemci v Ljubljani imajo vsega v izobilju in uživajo take pravice, kakor jih nikjer na svetu ne uživa narodnostna manjšina, povrh pa jim daje slovensko prebivalstvo toliko zaslužka, da bi že radi tega morali se izogibati vsakemu navkrižu z njim.

Toda Nemcem ne zadostuje samo ugodni njihov položaj, oni hočejo biti gospodarji in so zagledali začeli boj proti mestni upravi in proti slovenskemu meščanstvu. Nemci vedo dobro, da nimajo upanja na zmago, da jih nobena slovenska stranka ne mara, a postavili so vzlic temu svoje kandidate, samo da bi razburjali duhove, fanatizovali svoje pristaše in izzivali slovensko meščanstvo. Te candidature so izraz nemške ošabnosti, tiste nezposne nemške prepotentnosti, katere Slovenci nikakor ne prenesemo.

Nemci so pač najmanj poklicani, voditi mestno upravo. Imeli so dolgo let krmilo v rokah, a storili niso za mesto ničesar, gospodarili so slabo in le dokazali, da niso za mestno pospodarstvo sposobni. V mestnem zastopu ne pogreša Nemcev nihče. Ljubljana napreduje od dne do dne, in v vsakem oziru, in mestna uprava dela neutrudno, da ustvari vse pogoje procvita mesta in blagostanja njegovega prebivalstva.

Tisti furor tentonicus kateri prešinja sedaj avstrijske Nemce, je zapeljal tudi ljubljanske Nemce, da so začeli boj proti slovenskemu značaju našega mesta in proti slovenskemu meščanstvu.

Ali pripusté slovenski volilci, kateri imajo v vseh volilnih razredih veliko večino, da pridejo proti njihovi volji Nemci v obč. zastop? Imena nemških kandidatov svedočijo, da je v nemški stranki zadošlo odločilni upliv tisto skrajno krilo, katero hoče boj proti Slovincem za vsako ceno, tisto krilo, katero po nemških listih grdi in obrekuje vse, kar je slovensko, in zato bi bila za slovensko meščanstvo prava sramota, ako bi v sedanjih razmerah dovolilo, da pridejo v obč. svet nemški zastopniki. Sramota bi bila toliko večja, ker sta letos slovenski stranki jedini, dočim lani nista bili.

S samim zabavljanjem na nemškutarja pa ni še nič storjenega. Treba je krepkega, resnega dela, treba je solidarnega nastopa slovenskih volilcev. Vsakega narodnega volilca dolžnost je, ne samo, da se volitve udeleži, ampak da tudi voli vse postavljene kandidate, tudi če mu kateri postavljenih kandidatov iz tega ali iz onega razloga ni po volji. Osebnost mora stopiti v ozadje, vladati mora soglasje, kajti tu je angažirana narodna čast. Nemci so organizovali obsežno agitacijo in delujejo na vse kriplje, da bi svojim kandidatom pomagali do zmage. Zlasti so si izbrali slovenske volilce in slovenske volilke, okrog katerih letajo po dnevi in po noči in na katere pritiskajo na vse mogoče načine, naj volijo nemške kandidate.

Tudi katoliško-narodna stranka se ne sme proti nemškemu naskoku za mestni zastop boriti samo z besedami, ampak se mora volitev dejanski udeležiti. Katoliško-narodna stranka ima sedaj priliko pokazati, če jej je sprava prišla iz srca, če ima resnično voljo, varovati in braniti slovensko lice naše slovenske Ljubljane. Narodna stranka zamore sicer tudi sama zmagati, ali zmaga postavljenih kandidatov mora biti sjajna, večina mora biti impozantna, da se tako pokaže brezpomembnost nemškega življa v našem mestu, in da se Nemcem dokaže, da v Ljubljani odločuje volja slovenskih meščanov.

V Ljubljani, 19. aprila.

Dvojna kriza. Dunajski časopisi javljajo o krizi v unanjem ministerstvu in v Thunovem kabinetu. Grofu Goluchowskemu se majo baje stol radi — špansko ameriškega konflikta. Goluchowski je namreč proti posredovanju Avstrije mej Španijo in Zedinjenimi državami, akoravno je španska kraljica cesarjeva sorodnica. — Grofu Thunu pa nastavlja baron Banffy revolver na prsi z rokom, do katerega naj se reši obnovitev nagodbe. Ker Thunu nagodba tako naglo ni izvedljiva, in ker so Ogri tudi proti obnovitvi nagodbe brez parlamenta, je Thun baje v najopasnejših škripcih.

Vladni nameni. „Słowo Polskie“ poroča, da grof Thun noče več čakati, da se stranke še nadalje brezuspešno prepirajo. Ako bode vlada po volitvi jezikovnega odseka in po svoji izjavi videla, da se ni nadejati nobenega uspeha, bode po delegacijskih sejah državni zbor razpustila ter razpisala nove volitve. Ako se izkaže tudi novi, v jubilejnim letu izvoljeni parlament za delo nezmožnega, „hoče nastopiti vlada pot konstitucionalnih izprememb“. Vlada hoče opozicijo o teh svojih namenih obvestiti še te dni!

Proti nemškemu državnemu jeziku — Italijani. Glasilo italijanskega državnozbornskega kluba „Alto Adige“ je objavil odločen protest italijan-kih poslancev, da bi se proglasila nemščina državnim jezikom. Italijani ne bodo institucije, ki naj zagotavlja centralizem in primat Nemcev, nikdar podpirali, še manj pa programa, ki se skriva za tako institucijo. Tridentinci bi si nakopali poleg državnega centralizma še deželni; Italijani ob Adriji pa bi prišli pod oblast vsegamogočne burokratije, ki bi vladala po načelu: Divide et impera. Državni jezik je itak anahronizem. Po emancipaciji Slovanov, ki tvorijo večino, ni možno izročiti vladno manjšini. Otročja pa je tudi misel, da bi narodi, ki so dosegli že neko zrelost in samozavest, klanjali se umetnemu sistemu centralistične burokratije. Tak sistem je mogel obstajati, dokler je imel nemški rod res premoč, dokler je oviral absolutizem stremjenja narodov. Dandanes pa je možno spraviti državni stroj le na nacionalni podlagi s močjo različnih narodov v tek, zato pa se mora

LISTEK.

V megli.

(Potopis. — Spisala Mária.)
(Dalje.)

— Oh, kako mi ugajate vi pomorščaki! je rekla gospa. Noben mož ne ljubi tako svoje žene in svoje rodbine kakor pomorščak, to je že znano.

— Da bi videli mojo taščo! se je oglasil mladi kapitan. Ta mi je pač prava mati, in skoraj da ne vem, imam li rajši njo ali ženo; to pa lahko rečem, da sem obema udan z dušo in s telesom. Kako me blagoslovlja starka, ko odhajam, kako žaluje za menoj in se joče!

— Vendar! To je prvič, da slišim hvaliti taščo; obično se jih le smeši, — je rekla gospa.

Mene so ti pogovori zanimali, toda čas je tekel in mi smo bili še vedno na mestu. Začela me je boleti glava in mešati se v želodcu, a ko sem vstala, sem s morala oprijemati, da nisem padla. Ladija se je ves čas prav rahlo zibala, kar je mnogo hujše, nego ako se premika naglo.

Strežaj nas je poklical na južino, katero je bil naš Grk naročil že davno, toda moj del je

veselo snedel mladi mornar, ki je zabavljal ponoči čez nas.

Morala sem leči. Ura je bila baš jednajst, ko se je začel parnik po malo pomikati. Pomikali smo se naprej, da smo komaj čutili, a vsak hip smo se zopet ustavljali. Vsak trenotek je komandant velel meriti vodo, da bi ne prišli z ladijo na suho. Šli smo večkrat sami gledat na krov, toda dasi smo se jezili na poveljnika, ker ni imel poguma nadaljevati, sami sebi smo vendar priznali, da je megla res gosta, da ni videti deset korakov pred seboj.

Obstali smo zopet. Zopet sta kapitana lepo sedla v kioski na krovu, toda nam se ni dalo več poslušati njihovih pripovedk, preveč smo bili nevoljni, da izgubimo tako ves dan. Vsak je hodil sam sem ter tja in se jezil.

Kar zagledamo, da se nam iz megle nekaj bliža. Vedno jasneje in ko je bilo prav blizu ladije, smo videli, da je velika gondola. V njej je bilo šest krepkih mornarjev, ki so zatrjevali kapitanu, da je le še pol ure do Benetk in da nam bodo oni kazali pot kričé. Kapitan ni hotel slišati ničesar ali na pritisk vseh nas je vendar velel, naj se parnik jame pomikati počasi dalje.

Nekoliko na levi strani ladije, kakih deset

korakov pred nami so veslali gondolirji ter vpili Avanti! A sinistra! A destra! Naš parnik je pa na vsak klic odgovarjal s žvižganjem. Lezli smo počasi za gondolo, lezli pol ure ter zopet obstali. Kapitan je zopet dvomil. Toda mahoma čujemo vojake, ki so se nekje vadili na trobento.

Lido, lido! smo veselo vzkliknili vsi. V tem se še oglasijo zvočniki sv. Marka tam-le prav pred nami. Gondolirji so dajali kapitanu poguma, dokler se ni začel pomikati parnik.

Šla sem sama doli v salon, ker mi je bilo slabo in kmalu sem zaspala. Ko sem se čez malo časa vzbudila, smo stali zopet na mestu. Tekla sem na krov. Z mojima sopotnikoma je bil stari kapitan.

— Ali smo v Benetkah? vprašam.

— Pravijo, da smo, ali jaz še ne verujem, — je odgovoril kapitan. Rekli so, da imamo pol ure, a mi smo se vozili že pol drugo, in trikrat smo prišli v suho zemljo, da smo se komaj spravili iz nje.

Okoli parnika so se nabrale gondole ter nas klicale doli. Da se le rešimo te dolgočasne vožnje, skočili smo brez premisleka v gondolo, potem ko nam je italijanska financa površno in le od zunaj pregledala prtljage.

priznati popolna svoboda in enakopravnost združenih narodov. Ti narodi se morejo posluževati jednega jezika, da se med seboj boljše razumejo, toda tak jezik postane skupen le vsled rabe, ne pa vsled postave. Moderna mnogojezična država mora biti do narodov prav tako indiferentna, kakor do raznih verskih izpovedanj v državi. Državni jezik, kakoršnega si želijo Nemci, bi bil stalno ponajanje vseh nemških narodov ter oficijalna proglašenje inferiornosti drugih jezikov. Italijanski državni poslanci so torej za princip enakopravnosti vseh jezikov. S tem pa so Italijani v jezikovnem vprašanju stopili na stališče večine in ojenega, v adresi izražena programa.

P. Stojalowski si je zadal pridobiti svoj mandat na jako premeten način. Na vseh kmetijskih volilnih shodih je razvijal agrarni program sicer toli napadanih staničkov. Stanički so radi tega podpirali izvolitev Stojalovskega, ker so zajedno osemogojili izvolitev socialista. Stojalovski pa je v svojih volilnih govorih napadal tudi „višje sloje, ki knete samo izsesavajo in izrabljajo.“ S temi frazami je preslepil socialiste, da so ga podpirali. Stojalovski je imel torej dve železi v ognju, in to mu je doneslo mandat. Odkar pa je državni poslanec, prireja zopet volilne shode, na katerih strastno napada staničke, višjo duhovščino, zlasti pa „brezbožne“ socialiste. Kmetje ga častijo kakor novega Mosesa, ki jih prav gotovo reši „egiptovske lakote“. Stojalovski se hoče lotiti sedaj tudi galiskega deželnega zbora ter spraviti vanj čim največ svojih pristašev.

Rusi v vzhodni Aziji. Iz luke Odessa je odplul te dni parnik „Jekaterinoslav“ z uradniki nove ruske pristaniške uprave Port Arturja, z enim polkom vojakov in s šinami za mandžursko železnico. Parnik „Les Alpes“ je odplul takoj za prvoimenovanim ter peljal vojake in vojni material v Port Artur. Rusi se mislijo torej kolikor najbolj utrditi v kitajskem osrčju. A tudi v transkaspiskih pokrajinah bodo pomnožene ruske čete. Vojni minister Kuropatkin je odredil, da se ondi bivajoči železniški bataljoni pomnože, in sicer vsak z 261 vojakom in s 5 častniki.

Dopisi.

Iz Velikih Lašč, 18. aprila. (Poštna zveza z Velike Lašče-Novavas.) Vest, da je poštno ravnateljstvo vendar ustreglo že dolgo gojeni želji, in sklenilo ustanoviti novo poštno zvezo Novavas-Velike Lašče, je obudila veliko veselja, s tem je poštna uprava izpolnila nam že pred kakimi petimi leti dano obljubo, tikajočo se imenovane zares potrebne in koristne zveze. V „Slovenskem Narodu“ z dne 13. t. m. je izšel dopis, ki obseja to novo zvezo. Temu nasproti nas sili že ozir na občo korist, da zavrnemo dotičnega dopisnika. Pri taki javni napravi se ne gre za korist posameznika, temveč za občo korist pri tej napravi interesovanih občin, z bog česar moramo biti slavnemu poštному ravnateljstvu le zelo hvaležni, kakor tudi dotičnim gospodom, ki so to stvar sprožili, in naj si bo to naš g. deželni poslanec ali g. dr. Žitnik, da nam hočejo to novo zvezo na Velike Lašče ustanoviti. Komur so količkaj znane razmere na Blokah, čuditi se mora, kako se more ugovarjati tej novi poštni zvezi, ki je v vsacem oziru za naše prebivalstvo

Videli nismo ničesar, ne zvonikov, ne suhe zemlje, ničesar. Rekli smo gondolirju, naj nas pelje v Hotel Cavalletto, in res ob 5. popoldne smo stopili na suho, celih jed najst uť pozneje, nego bi bili imeli priti, ako bi ne bili imeli smole v podobi megle.

Zaspana, utrujena, nevoljna šla bi bila najraje spat, toda gospa je silila v gledališče Fenice, kjer se je pela opera „Hero in Leander“. Plačali smo malenkost 18 lir (!) za parter. Videla sem divne, da, čarobne scenarije, krasne obleke, a da bi bila mogla ceniti opero samo, zato sem bila preveč izmučena. Vzbudil me je tu in tam grozno bobneči finale, v katerem je delal ves zbor in vsa instrumentacija.

Parter je bil malone prazen, a iz lož je odmevalo burno ploskanje skladatelju, kateri se je klanjal in zahvaljeval občinstvu.

Gledališče je starodavno, polno umetniških imenitnosti, osobito v slikah, toda pristopno je le benečanski aristokraciji. Po ložah je bilo razstavljenega vsakovrstnega — mesa, starega, mladega, rdečega, belega, temnega... Tako dekolitiranih dam n' sem še videla nikjer. In stare, že sive dame kakor mlada dekleta so imele na rami le ozek trak, do laktov so imele rokavice, vse ostalo je bilo golo kakor tudi pri in pleča... (Dalje prih.)

neprečelnjive vrednosti, ki bo koristila v prvi vrsti Bločanom, katerim bo prihranila veliko stroškov ter prikrajšala izdatno pot do Ljubljane, istotako pa Velikolaščanom zopet privedla ugodno poštno zvezo z Rekekom. Istotako bo ta nova zveza okraju proizvodila veliko manj stroškov za popraviljanje ceste in kidanje snega, ker je sploh znano, da je ta cesta v jako dobrem stanju, in da po zimi ni zametena, česar pa o cesti na Sodražico nikakor ne moremo trditi. Po želji g. dopisnika moralo bi se bilo vršiti snovanje te nove zveze bolj očito, in ravno to namimo, da bi bilo g. dopisniku odprlo oči, da prebivalci Blok želijo ravno zvezo Novavas-Velike Lašče. Sicer pa bi bilo preveč zahtevati od poštnega ravnateljstva, da bi moralo pri snutju kake nove poštne zveze obvestiti o tem vsacega prebivalca dotičnega okraja. Te nove zveze prošle so že opetovano občine Velike Lašče, Lužarje in Sv. Gregorij, kakor tudi županstvo na Blokah in to iz zgolj občne koristi, in se je dotičnim občinam obljubila ustanovitev te zveze; če se to sedaj res zgodi, ustreženo bode vsaj prebivalstvu vseh teh občin. Kar se tiče trgovine, je pač nesmiselno, če se trdi, da imajo trgovci iz Blok največjo zvezo z vsemi občin Sodražica in Ribnica, v kojih občinah se izdaja le suha roba, med tem ko se izmed Boških trgovcev nihče ne peča s tem, in so glede trgovine navezani le na Reke, Trst in Ljubljano. Bodoča poštna zveza Novavas-Velike Lašče bode veliko krajša in pripravnjša, ker bodo potniki vstopili oziroma izstopili v Velikih Laščah in ne v Ribnici v vlak oziroma iz vlaka, ter bode tudi pošta prihajala na Bloke zmiraj par ur prej, kot dosedaj in pa tudi vedno redno in točno, ker ne bode posebnost po zimi nikakih zaprek na cesti vsled kaceh zametov ter tudi ne drugih nevarnosti, ker so v jednem lužarskem klancu ovinki jako lepo izpeljani in so le neznatne strmine sem in tja, kar pa ni na cesti Sodražica-Novavas na Boncarju. Če pa se pusti še nadalje zveza Novavas-Ribnica, nimamo ničesar zoper to, ker jim jo itak privoščimo, kakor bi nam tudi gosp. dopisnik moral privoščiti to novo, občo zaželeno in zdravnej obljubljeno zvezo, če ima še kaj ljubezni v srcu do svojih bližnjih. Slavno poštno ravnateljstvo pa prosimo, da nam to zvezo Novavas-Velike Lašče čim prej ustanovi, da s tem ugodí našemu ljudstvu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. aprila.

— (Slovenski kandidati za dopolnilne obč. volitve.) Zaupni možje narodne stranke so dogovorno z vodstvom narodne stranke že postavili kandidate za dopolnilne volitve v občinski svet. Kandidati so: za III. volilni razred sta gg. Anton Klein in Josip Kozak; za II. volilni razred gg.: Anton Komovc, dr. Danilo Majaron, Andrej Senekovič, Ivan Šubic in Anton Svetek; za I. volilni razred gg.: dr. Mat. Hudnik, dr. Valentin Krisper, Elija Predovič in kanonik Ivan Sušnik.

— (Osebnosti.) Cesar je včeraj zaprisegel goriškega nadškofa dr. Missio in ljubljanskega knezoškofa dr. Jegliča.

— (Imenovanje.) Profesor na novomeški gimnaziji g. Luka Pintar je imenovan skriptorjem licealne knjižnice v Ljubljani.

— (Občinske volitve.) Uradni list, kateri sicer slovensko politično gibanje dosledno prezira, poročal je včeraj, da je bil v soboto že drugi volilni shod v kazinski restavraciji, pri katerem je tako imenovano vodstvo nemške stranke postavilo kar pet kandidatov za dopolnilne volitve v občinski svet Ljubljanski. V prvem razredu kandiduje gg. Luckmann in Drelseta, v drugem gospoda Mahra in Dzimskega, v tretjem pa — načelnika gostilničarske zadrage, Počka. Kakor povsod, koder je treba rogoviliti proti slovenskemu narodu, odlikovali so se tudi na tem shodu uradniki. Po zborovanju so zbrani volilci krepko prepevali — „Wacht am Rhein“. Da si imamo to nemško komedijo za prazno šalo, bomo o nji še večkrat spregovorili, ker bi bila za Ljubljano res prava sramota, če bi prodrli nemški kandidati, ki se po ničem ne odlikujejo, in ki upajo, da morda prederajo, — ker se bodejo baje pri nas glasovi cepili. To upanje pa se bode tem gospodom korenito izjalovilo!

— (Agitacija za občinske volitve) se pri narodni stranki še nič kaj ne razvija, pričakujemo pa, da se sedaj brez odloga čvrsto razvije. Posebne pozornosti nam je treba pri prvem razredu, na kojega se mora tako rekoč koncentrovati agitacijsko gibanje. Nasprotno pa Nemci že prav živo agitujejo, in z neko slastjo poprijel se je te agitacije tudi znani naš oficijozus, ki je v glasilu naše vlade v zadnjih dveh letih nakupil toliko kozlov, da je spridevalo odločne svoje nesposobnosti sijajno in na vse strani jasno dokazal! Vladnega lista redaktor

postal je torej nemški agitator, ter lovi volilce s svojo napačno svado, kjer jih le more. Mi bi moža to veselje že privoščili, ker tiste, koje bi gospod vitez z Wissehrada s argumenti svoje inteligencije pregovoriti mogel, so redkejši od belih vran. Stvar pa ima drugo lice. Mi stojimo namreč na stališču, da je urednik „Ljubljanske“ ob enem tudi uradnik, kojemu bi že takt sam ob sebi zabranjevali moral, partajčno vtikati se v volilne agitacije. Tudi je dalje mogoče, da se bode — brez ozira na neznanost in nepljivnost osebe g. Januschovskega — njegov sumeči in nadležni nastop napačno tolmačil, in da bode vsaj ta ali oni volilec menil, da se skriva kdo drugi za omenjenim agitatorjem, ker bi drugače bilo neumljivo, kje zajemlje gospod Januschovski svoj program! Nikakor ne dopuščamo, da bi se tako mnenje mej volilci razširilo, mi zahtevamo odločno in precizno zahtevamo, da vitez Ohm Januschovski takoj zgine z agitacijskega prozorišča, in da se povrne k svojim škarjam, kjer ima obilo prilike, da napravi vsaki dan po deset nerodnosti!

— (Vremenska hišica.) Piše se nam iz Ljubljane: Vaš list je v soboto poročal, da misli mestna občina postaviti v novem parku nasproti „Narodnemu domu“ vremensko hišico. Taka hišica je v Ljubljani res živa potreba, ker dandanes skoro ni omikanega človeka, ki bi se ne brigal za znanstvena vremenska opazovanja; zatorej imajo tudi skoro vsa napredna mesta evropska svoje vremenske hišice na javnih prostorih, ki so v vsakem letnem in dnevnem času dostopni t. j. na živahnih promenadah in križiščih. Tudi v Ljubljani bi bilo najbolje in najugodnejše stališče za tako vremensko hišico v — „Zvezdi“, a ne v novem parku. V „Zvezdi“ se križajo poti na vse strani in ves dan je to priljubljeno izprehajališče polno ljudi. Tukaj bi bila vremenska hišica tudi v najhujši zimi in v najslabšem vremenu lahko pristopna, v novem parku poleg „Narodnega doma“ bi bila pa v pozni jeseni, v hudi zimi in v mokri pomladi brez vsega pomena — zakaj kdo bi tako daleč iz mesta hotel na vreme gledat? Svojega praktičnega namena bi vremenska hišica ne dosegla nikjer drugje kakor v „Zvezdi“. Zatorej: „Videant consules!“ J—k.

— (Židovski agentje na Notranjskem.) V zadnjem času jeli so se po naši kranjski deželi klatiti židovski potovalci, kateri so našli med našim kmečkim ljudstvom že mnogo žrtev. Preteklo soboto vršila se je pri tukajšnjem deželnem sodišči ustna civilna pravda, ki nam kaže v pravi luči brezvestno postopanje taceh, iz židovskega rodu rekrutirajočih se elementov. Neki Ignacij Stössl, trgovec z usnjem iz Stajerja, prišel je lanske leto k strojarju Francetu Drašlerju v Borovnico, ter ga jel nagovarjati, naj kupi od njega partijo kož. Drašler sklenil je potem z židom ustno kupno pogodbo, vsled katere se je leta zavezal, dobaviti mu za gotovo določeno ceno partijo kož proti temu, da mu jih Drašler izdelane, to je ustrojene, za določeno ceno nazaj proda, ako ne dobi drugega, boljšega kupca. — Kupnina imela se je plačati v teku 6 mesecev. Žid spisal je potem sklepno pismo, v katerega je zapisal da se zaveže dati kože samo v delo proti plačilu, namreč v strojenje, dasi pa pri tem pridržati lastninsko pravico. Nezaupen kmetič poklical je k pogodbi še jedno pričo, katera pa predložene listine zaradi slabe pisave ni mogla brati. Ker Drašler nemški ne zna brati, vprašal je žida še pred podpisom, kaj je na tem lističu zapisano. Žid mu zatrdi, da ni ničesar drugega zapisal, kakor da proda kože za dogovorjeno ceno in da ima Drašler pravico, ako ne bode mogel kož drugim dražje prodati, jih za določeno ceno zopet njemu nazaj prodati. Na to zagotovilo podpisal je Drašler predloženo mu sklepno pismo. Drašler prišel je potem v konkurz, žid pa, namesto da bi oglasil svojo terjatev na kupnini h konkurzu, uložil je po svojem odvetni ku zoper konkurzno maso tožbo na pripoznanje lastninske pravice, trdeč, na podlagi omenjenih listin, da kož ni prodal, temveč jih dal samo strojiti. Zasljučana priča potrdila je pa pod prisego soglasno z izpovedjo Drašlerja, da pri tisti priliki o delu za plačilo ni bilo nobenega govora, in sodni dvor odločil je po daljši obravnavi tudi v tem zmislu ter zavrnil tožbo in obsodil žida na povrnitev pravih stroškov. To v svarilo ljudem, ki imajo opraviti z židi.

— (Prva kukavica) se je letos v ljubljanski okolici oglasila nenavadno zgodaj. Dne 12. t. m. je prvič zakukala v mestnem gozdu Podturnom, ko je bilo opazovati še jako malo zelenja.

— (Poskušeni samomor.) Gostilničar Mihael Činkole na Poljanski cesti se je poskušil usmrtiti, a neki delavec je to zapazil in je še pravočasno prerezal vrvi, na katero se je bil pomilovanja vredni mož obesil.

— (Umrla) je v Kamniku gospa Julijana Močnik rojena Debevc, soproga odličnega rodoljuba, lekarnarja in posestnika g. Josipa Močnika v Kamniku. Bodi jej zemljica lahka!

— (Požari.) Na Vinjem vrhu pri Šmarjeti sta pogorela hiša in hlev Ane Cimperman.

Škoda znaša 530 gld. — V Čadrozah v šent-jernejški občini je požar upopal s krmo napolnjeni kozolec posestnika Frana Cvelbarja in znaša škoda 300 gld.

— (Nemški radikalizem na Koroškem.) Iz Celovca se nam piše: V soboto je imel „Deutscher Volksverein für Kärnten“ svoj občni zbor, ali bolje rečeno, je sodil nemškonoacionalne posl. dr. Steinwenderja, Doberniga in Lemischa. Sodba je še dosti mila, vendar pa so čuli vsi trije precej krepkih besed radi svoje nepokornosti. Volilci so grajali Steinwenderja in grajali Lemischa in Doberniga, dasi sta slednja dva priznala, da pripadata radikalni manjšini kluba nemških nacionalcev. Steinwender se je le iz težka ubranil formalne nezaupnice. Shod je vzprejel več resolucij, s katerimi obsoja Steinwenderja in druge voditelje te stranke, ker niso podpisali Schönererjevega obtožnega predloga in zahteva, da se mora stranka ravnati po sklepih znanih shodov v Celovcu in v Hebu, in da sme v zakonito uredbo jezikovnega vprašanja privoliti šele potem, ko je vlada preklicala jezikovne naredbe.

— (Vipavska železnica.) Iz Gorice se nam piše: O velikonočnih praznikih se je pripeljal železniški minister čez Predel v Gorico in se bajje prav slabo izrazil o bodočnosti naših gorskih železnic, kakor tudi proge Loka-Divača, češ, da mora „država“ najpoprej dograditi še štiri železnice v Galiciji proti ruski meji. J. dina tolažba nam ostane torej še vipavska železnica. Vlada je potrdila nekoliko spremenjena pravila že e mških zadrugetev, in dne 14. t. m. so začeli inženirji zaznamovati železniški tir. Kolodvor bo stal južno od sedanjega (70 m nad morjem), in železnica se zavije potem sredi polja proti Biljam, od tam pa pojde skoz in skoz za Vipavo navzgor do U-tij ob kranjski meji, kjer se obrne nekoliko nazaj proti Putrihom blizu Ajdovščine (106 m nad morjem). Dolga bo 1-30-2 km in imela naslednje postaje: Bilje, Dornberg, Sela-Fažine (postajica), Kamnje-Kodrovo (postajica), Žabje, Ustje in Ajdovščina. Pri Dornbergu bo treba mosta čez Vipavo, pri Rojcih pa 300 m dolg predor. Tako dobimo ob enem z Vrhničani svojo lokalno železnico, in upanje je, da bode kmalu tekla „lukamatija“ skozi in skozi ob n kdanji rimski cesti Akvileja-Emona. Lahj še vedno trde in se vesele, da iz te železnice ne bo nič, ker jo „Fremdenblatt“ ne omenja mej novimi načrti, a reveži se slepi in gluhi, ker nočejo slišati, da je za njo že vse preskrbljeno: dovoljenje, podrobni načrt, denar in podjetniki. „Corrieri“ pripoveduje v sobotni številki svojim potrpežljivim čitateljem, da so Slovenci sami krivi, da ne dobijo vipavske železnice, ker niso privoščili L-hom fur-lanskega pametnega tramvaja. Dobro, da so čitatelji raztreseni in navadno kratkega spomina, da jim ne bo treba zijati, ko bodo videli novo železnico pred nosom zadržati.

— (Čehovinov spomenik.) Iz Gorice nam pišejo: „Pred dvema leti je „Slovenski Narod“ prvi poročal da mislijo goriški rodoljubi proslaviti petdesetletnico cesarjevega vladanja tudi s tem, da postavijo dostojen spomenik slavnemu slovenskemu junaku, hrabremu ces. kr. topničarskemu stotniku Andreju baronu Čehovinu iz Branice na goriško-kranjski meji. To misel je sprožil in kakor se more iz dosedanjih uspehov soditi, jo bode tudi izvršil ugledni in požrtvovalni predsednik tukajšnjega društva vojaških veterancev, gospod domobranski stotnik Anton Jakob. Dosedanji prispevki za spomenik, večidel prinosi vojaštva in goriških Slovencev, znašajo že čez 3200 gld. Prej ko se je nabrala ta svota, moral je g. Jakob premagati mnogo ovir, katere so se mu stavile od raznih strani, a njegova vztrajnost in nesebičnost je slednjič premagala vse zapreke. Iz tiskanega izkaza prispevkov, je razvidno, da so darovali večje svote za spomenik Njegovi Veličanstvo iz zaklada reda Marije Terezije 400 gld.; nadvojvoda Friderik 100 gld.; Adolf grof Gyulay 200 gold.; deželni zbor goriški 100 gold.; deželni zbor kranjski 50 gld.; pešpolk št. 1, 100 gld. in huzarski polk št. 7, 70 gld. Ta dva polka sta se namreč z Čehovinom skupaj vojevala proti lokavim Lahom. Večje svote so darovali tudi sorodniki pokojnega junaka. Spomenik, napravljen po načrtu našega rojaka, vseučilišnega docenta na dunajski tehniki, g. Maksa Fabianja iz Kobdilja na Krasi, se postavi pred pokojnikovo rojstno hišo v Branici; izklesal iz kararskega marmorja ga bo goriški umetnik, g. Anton Bitežnik, njega oče napravi mu pa podstavo iz sivorudečkastega marmorja in sivega kraskega kamnja. Vojno ministerstvo je podarilo za vlitve vojnih okrasov star top. Spomenik bo na čast slavni avstrijski vojski in ne manje tudi malemu slovenskemu narodu, čegar zvesti sin je bil Čehovin. Kako bi se drugi narodi ponašali s takim junakom in prispevali za njegov spomenik! Izvzemši goriške Slovence, so naši rojaki iz drugih dežel v to svrhu neznatno pripomogli. Ker se z dosedaj nabrano svoto ne morejo pokriti stroški, obračamo se z uljudno prošnjo do naših kranjskih bratov, naj blagovolé z doneski podpirati domo- in rodoljubno podjetje gospoda Jakobija, kateremu naj se tudi darovi pošiljajo. Saj s tem, da častimo slovenskega junaka, izkazujemo čast tudi naši narodnosti in sla-

vimo tudi petdesetletno vladanje preblagoga cesarja, ki je Čehovina vedno odlikoval.

— (Potovanje poreškega škofa Flappa v Rim.) Iz Trsta se nam piše 19. t. m.: Poreško-puljski škof Flapp je odpotoval v Rim. Lahj pripisujejo temu pot vanju političen pomen. „Piccolo“ pravi, da je kardinal Rampolla pozval škofa v R. m. „Piccolo“ je sicer židovsko-iredentovski list, a da ima dobrih prijateljev tudi mej tistimi, kateri so po svojem poklicu v neprestani zvezi s Flappom, je davno znano. Pravi povod temu potovanju ni znan. „Piccolo“ sicer pravi, da je Flapp potoval v Rim v zadevi tistega dutovnika, katerega je bil Flapp suspendiral. Šterk pa nastavlja v svoji škofiji, kar pa ni možno, ker je dotična stvar že popolnoma poravnana, in pa radi zadnjih dogodov v tržaško-koprski škofiji, kar pa tudi ni verjetno. Najbrž je Flapp potoval v Rim v zadevah svoje škofije.

* Jubilejna razstava na Dunaju) v Pratu, se odpre 7. maja t. l. Otvoritve se udeležijo cesar, kateremu prirede Dunajčani velikanske ovacije.

* (Samomor — konja.) V Parizu je padel nedavno konj nekega omnibusa. Da se umiri, ga je voznik izpregel ter vodil po mostu Seine. Toda konj se mu je iztrgal ter skočil z mostu v vodo, kjer je še nekaj časa plaval, nato pa je utonil.

* (Denar sveta vladar.) Župnik angleške cerkve Leigh Hatfield, kateri je celih 14 let zvesto služil cerkvi in B. gu, je postal gledališki igalec. Njegov duhovniški zaslužek je bil tako majhen, da je bil naravnost primoran, premeniti svoj stan, ako je hotel ženo in štiri otroke preživeti. Navdihal se je večnih skrbij za vsakdanji kruh ter si velil poklice, kateri mu je že od nekdaj zelo prijal. Sedaj se mu godi bajje jako dobro. V kratkem bode nastopil v nekem londonskem predmestju v igri „Neverne žene“. Gospod Leigh govori vedno z največjim spoštovanjem o svojih bivših tovariših ter pravi, da so ga le slabe gnotne razmere primorale, da je postavil svoj — črni plašč.

* (Ženske na Kubi) Na Kubi prebiva troje vrst žensk: bele, črne in Kreolinje. Največ je črnih, katere pa gledajo z velikim spoštovanjem bele, kakor da so te neka višja bitja. Najskrenejša želja vsake zamorke je, priti v Evropo ter se poročiti z z Evropecem. Bogati ženske na Kubi žive v večnem „dolce far niente“, dočim so ubožne jako pridne ter po tvornicah veliko delajo. Kreolinje pošiljajo svoje hčere v Pariz v šolo; domu prišleši se omože ter prežive večino svojega življenja v gugalnem stolu; bavijo se le s koketovanjem, pušenjem cigare, lizanjem slaščic in s toaletnimi vprašanji. Najbolj nevedne so pa prebivalke Anai, katere so sicer jako lepe, ki pa tudi zelo hitro uvenejo.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala: Društvo „Radogoj“ v Ljubljani: Gospod župan Ivan Hribar 10 kron, mesto venca na grob župana Andreja Vavkna v Cerkljah.

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Antonija Majzeljeva v B. li cerkvi pri Št. Jerneju 4 kroge, katere so darovali štirje gg. novomeščani! — Živel!

Zahvala. Že več let sem je vsako leto večkrat rodina gosp. Jurija Auerja pogostila reveže v mestni ubožnici s pivom. Naslednik te tverke, gosp. pomorski častnik, pivovar in posestnik Ivan Dejak ostal je zvest ti hvalevredni navadi. Pogostil je kakor preje tudi letos na Velikonočno nedeljo reveže v mestni ubožnici s pivom. Tudi gosp. Ludovik Štriclej, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani, poklonil je Velikonočni ponedeljek revežem pečenke, kruha in vina. Temu dobrotniku pridružil se je tudi vinski veletržec gospod Viktor Bollaffio z darom vina. Vsem pokroviteljem in dobrotnikom izreka nadzornišvo mestna ubožnica v imenu obdarovanih revežev za izkazane dobrote tem potom najiskrenejšo zahvalo.

Književnost.

„Zgodovina slovenskega slovstva“.

(Dalje.)

Da bi se temeljiteje poučil o slovstvu ogerskih Slovencev, sem ukrenil že pred leti, jedne počitnice porabiti v ta namen, da se napotim mej nje. V počitnicah 1896 so me razmere, katerih nisem mogel izpremeniti, držale na Primorskem, v počitnicah lanskega leta sem prišel do ogersko-slovenske meje, a zdravstveno stanje me je privedlo v bolnišnico v Gradec. Pismo občevanje od onot s starino ogerskih Slovencev, z dekanom Borovnjakom v Cankovi in njegova skromnost je prouzročila, da je oddelek o ogerskih Slovencih prišel v prilogo in ne spredaj v besedilo, kakor sem namerjal iz početka.

Važne so se mi dozdevale tudi slovenske uradne listine iz 1848. l., ki sem jih našel lani v župnijskih arhivih; tudi te sem objavil v prilogi. Tako je nastala priloga obširna, nego sem nameraval sam. Izprožil sem bil lani v „Slov. Narodu“ misel, naj bi se zbrale in izdale vse slovenske uradne listine od Pohljinovih časov uštevši do 1849. l. Niso jezikoslovni nagibi, kateri me nava-

jajo na to misel, nego dejstva, da se Slovani v Avstriji trudijo že mnogo let, materinščini priboriti dostojno mesto v uradih. Taka zbirka bi bila lep prispevek k sredstvom, s katerimi se trudijo poklicani faktori za uresničenje tega vprašanja. Sploh bi pa bilo za nas Slovence zanimljivo s kulturnega stališča, da imamo točno sliko v tej stvari skozi dobo 60 let.

Muzejsko društvo na Kranjskem bi se najpoprijelo te stvari!

Mencingerja sem uvrstil v Janežičev krog, ker je sodobnik Jenkov, Tuškov, Erjavčev i. dr. V „Slovanskem Svetu“ 1884. l. št. sem posebej poudarjal, da se je zopet oglašil pripovednik iz „Slovenskega Glasnika“, J. Mencinger z duhovito pripovedjo „Abaddon“. Njegova važnost v našem slovstvu mi je znana že davno, ker ga tudi osobno poznam od 1875. l. Obžalujem, da mi je ušel njegov Čmukavzar z Uprno vred. V takem slovstvu, v katerem še ni monografij o posameznih pisateljih, se morajo mileje soditi taki nedostatki. Reinhold v svoji nemško pisani zgodovini ruskega slovstva se je naslanjal na dve priznani ruski zgodovini in na celo knjižnico — kakor pravi sam — monografij o ruskih pisateljih. Nekemu slovenskemu pisatelju — ne na Kranjskem — sem poslal v pregled odlomek iz svojega rokopisa, tičoč se njegovega pisateljevanja. V odgovoru je navel 228 točk, a jaz revež jih nisem imel niti do etinke! (Dalje prih.)

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 19. aprila. „Reichswehr“ apeluje v fulminantnem članku na grofa Thuna, naj naredi konec laškim nasilstvom v Trstu. List pravi, da se vsiljuje vsakomur vprašanje, leži-li Trst še v Avstriji ali že v Italiji uniti. Avstrija ima svoje tržaško vprašanje, ki se mora nemudoma rešiti. Ali sme še dalje vladati duh nepokornosti in upornosti, kateri so vzgojili slabotni namestniki in indolentni ministri, ali sme vlada še dalje trpeti predrzno zasmehovanje avstrijske misli? Slovenci v Trstu niso več deležni avstrijskih državljskih pravic. Tam veljajo državljanske pravice samo za Italijane. Ker te Slovence ne morejo prisiliti, da bi se izselili, jih bojkotirajo in ekskludirajo in zdaj delajo na to, da bi Slovenci niti božje besede več ne smeli slišati v svojem jeziku. — Italijani so sovražni Avstriji, sovražni Slovincem in zdaj tudi sovražni cerkvi. „Reichswehr“ označuje tržaške razmere kot skrajno škandalozne in pozivlja grofa Thuna, naj naredi red, če treba z železno brezobzirnostjo, naj nauči Italijane, da je Trst v Avstriji in da ostane v Avstriji.

Dunaj 19. aprila. „Reichswehr“ poroča, da se je ministerski predsednik dogovarjal z voditelji opozicije, naj bi privolili, da se poleg podnevnih sej priredé tudi večerne seje, v katerih naj bi se razpravljalo o proračunskem in o nasgodbenem provizoriju. Opozicija je to odklonila in zagrozila za slučaj večernih sej, da onemogoči vsako delovanje s tem, da pri vsaki peticiji zahteva glasovanje po imenih.

Praga 19. aprila. Stiridesetletnica hrvatskega uradnega jezika v Benovini se je jako slovesno praznovala. Na slavnost je prišla hrvatska deputacija pod vodstvom drž. poslanca Spinčiča in hrv. dež. posl. dr. Potočnjaka. Slavnosti se je udeležilo mnogo oddelčnih čeških rodoljubov, mej njimi 14 čeških poslancev. Dr. Elvard Gregar je v navdušenih besedah slavil slovansko vzajemnost. Spinčič je naglašal, da se Čehi in Hrvatje boré za svojo samostalnost, in da jih mora združevati ljubezen za borbo proti sovražnikom. Potočnjak je rekel, da postane Avstrija mogočna samo, če se bodo vsi Slovani čutili kot sinovi jednega naroda, posl. Horica pa je poudarjal, da mora Dunaj, ki je bil nekdanje središče duševnega preporoda Slovanov, postati središče avstrijskih Slovanov. Na shod je prišlo nebroj brzojavov. Strossmayer je brzojavil, da je z dušo in s srcem pri slavnosti, da pošilja vsem udeležnikom svoj blagoslov, in da želi, naj bi bila slavnost pristni izraz ljubezni mej Čehi in Hrvati. Danes je v češkem gledališči slavnostna predstava. Uprizori se Smetanova opera „Libuša“.

Madrid 19. aprila. Ministerski svet je odobril bajje jako ostri prestolni govor, s katerim se odpre zasedanje parlamenta.

Washington 19. aprila. Sklep senata, s katerim je priznal neodvisnost Kube, je obudil v vseh državah največje veselje, a poslanska zbornica se mu navzlic velikanski agi-

taciji ni pridružila. Poslanska zbornica je od klonila predlog, naj pritrdi senatovi resoluciji, in je s 179 proti 155 glasom vzprejela predlog, po katerem pritrdi senatovi resoluciji, iz vzešči odstavek o neodvisnosti Kube. Resolucija se je potem zopet predložila senatu, kateri pa jej ni pritrdil, kar se je naznanilo poslanski zbornici. Ta je vzprejela predlog, naj imata senat in poslanska zbornica skupno sejo. Sodi se, da se senat uda, zlasti ker ve, da bi Mac Kinley oglašil svoj veto, ako bi parlament priznal neodvisnost Kube.

Izborna deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase

okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 steklenici z rablnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (886-7)

Ilekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Telefon šte. 68.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
18.	9. zvečer	730.5	8.8	sr. sever	oblačno	
19.	7. jutraj	734.5	9.3	sl. zahod	dež	13.7
"	2. popol.	736.2	15.8	sr. jzah.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 9.7°, za 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 19. aprila 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	70	"
Avstrijska zlata rent	121	"	"	"
Avstrijska krona rent 4%	101	"	45	"
Ogerska zlata rent 4%	120	"	60	"
Ogerska krona rent 4%	99	"	30	"
Avstro-ogerske bančne delnice	918	"	"	"
Kreditne delnice	352	"	40	"
London vista	120	"	90	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	90	"
90 mark	11	"	78	"
90 frankov	9	"	55	"
Italijanski bankovci	44	"	55	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Dne 18. aprila 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	"	25	"
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	130	"	"	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	"	"	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	"	65	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	"	"	"
Kreditne srečke po 100 gld.	205	"	"	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	499	"	"	"
Papirnat rubelj	1	"	27 1/2	"

Vzprejmeta se dva praktikanta

za neki komptoir proti plači, ali

dva mlada trg. pomočnika

iz stroke z manufakturnim in drobnim blagom. Zahteva se popolno znanje slovenskega in nemškega jezika v govoru in pismu in jako lepa ročna pisava. Poudarje v obeh jezikih naj se pošilja o upravnistvu Slov. Naroda.

(594-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludni osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto iz v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. jutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovi varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludni osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17-87)

Pege
odpravi v 7 dneh popolnoma (364-10)
dr. Christoff-a izborni neškodljivi Ambra-crème
jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvornih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

8000 praznih steklenic

kakor: Voslaveke, Bordeaux, velike in male, Giesbühlske po 1/2 litra, se oddajo po ceni v večjih partijah v hotelu Mallner na Bledu. (593-1)

Compagni General Transatlantique

največja francoska brzo-parobrodna proga.

Točen odhod iz Havra v New-York vsak teden.

Cena III. razreda:

Zagreb-New-York 95 gld.

Vožni listek iz Kranjske v Zagreb se dotičniku plača, ako kupi parobrodni listek pri nas.

Na brodu izvrstna hrana in vino. Parobrodne listke prodaja samo ob ponedeljkih izključno le: (587-3)

L. Mašek i drug

Zagreb, Margaretska ulica 10.

Pisarna za odpravo oseb in blaga takraj in onkraj morja.

Ugodna prilika za podjetnike!

Na prodaj je

lepo posestvo

z dvema gospodarskima poslopljema, veliko hišo z obširnimi sobami in malinoma na štiri tečaje, s strojem za skorje drobiti in napravo za kože valjati za usnjarje, na močni vodi, katere nikdar ne zamrzne.

Poslopja so v najboljšem stanu, zidana in z opeko pokrita ter prostori mlina tako veliki, da se lahko prenaredi za umeten mlin na valjčke ali za kako drugo obrtnijo.

Zraven je sadni vrh v obsegu 4 orolov in vrh smučavice. (595-1)

Omenjeno posestvo leži v lepem kraju, v veliki vasi na vznožju Pohorja, pri veliki cesti mej Slov. Bistrice in Mariborom, jedno uro hoda od južne železnice, in se prodaja takoj pod ugodnimi pogoji.

Več se izve pri lastniku Ivanu Smrečutku na Gornji Polskavi pri Pragerskem, Štajersko.

Zagreb-New-York 'Prim Line'

Odhod parobroda „Spartan Prim“ 23. aprila iz Genove.

Cena III. razreda:

Zagreb-New-York velja av. velj. 75 gld.

Vožni listek iz Kranjske v Zagreb se dotičniku plača, ako kupi parobrodni listek pri nas.

Na brodu izvrstna hrana in vino. Prodaja parobrodnih listkov dne 17., 18., 19. aprila izključno le: (586-3)

L. Mašek i drug

Zagreb, Margaretska ulica 10.

Pisarna za odpravo oseb in blaga takraj in onkraj morja.

Zgradba lesenega mostu čez Bistrico v Domžalah

oddala se bo potom

zmanjševalne dražbe

katera se bo vršila

dne 4. majnika 1898 dopoludne ob 9. uri v mestni dvorani v Kamniku.

Načrti in prevdarek leže pri podpisaneu v pregled. — Stroški proračunjeni so na 7200 gld.

Cestni odbor kamniški

dne 9. aprila 1898.

(565-2)

Načelnik: Jos. Močnik s. r.

L. Geni-jevo čarovno in specialitetno gledališče v Lattermannovem drevoredu.

Danes v torek, dne 19. aprila: Senzacionalno! Prvikrat! Črni kabinet, orijentalna čaravnost, ali: Mohamedovi čudeži pred 1000 leti.

Ob konci predstave: Grof Azallo v razvalinah Kalestre, velika pantomima duhov in prikaznij. Začetek ob 8. uri zvečer.

K tej velezanimivi predstavi uljudno vabi (596-1) L. Geni.

Na splošno zahtevanje: V sredo, 20. aprila, popoldne ob 1/2 5. uri posebna otroška in obiteljska predstava

pri polovičnih cenah.

Št. 11.657.

Razglas.

(532-3)

Občinski svet ljubljanski je dovolil tudi za leto 300 gld. v ta namen, da mestni magistrat pošlje primerno število ubožnih škrofuloznih otrok v morske kopelje v Gradežl.

Magistrat to oznanja s pristavkom, da je prošnje za občinske podpore v omenjeno svrhu izročati mu do dne 30. aprila letos in v njih posebno naznaniti, ali bode bolnega otroka spremljal kdo domačih sam do Gorice, ali ga bode treba tja poslati z najetim spremstvom.

Ozirati se bode magistratu pri podelitvi podpore v prvi vrsti na otroke, kateri imajo v Ljubljani domovinsko pravico.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 18. marca 1898.

F. P. Vidic & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino

zidarske opeke zarezane strešne opeke

(Strangfalzziegel)

(izdelane iz najbolje znane Vrhniške gline) z zraven spadajočo stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz vlitega železa

lončene peči in štedilnike

(lastnega izdelka)

Roman-cement

Dovški Portland-cement

kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.

Najnižje cene!!!

(396-12)